

Šengenski sporazum

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16

Uvod

Osamdesetih godina 20. vijeka počela je debata o konceptu slobodnog kretanja ljudi. Danas preko 400 miliona ljudi živi u šengenskom području. Slobodno kretanje ima dva značenja.

Prvo značenje je klasično i ono podrazumjeva pravo slobode kretanja građana Evropske unije, tj; njihovo pravo da uđu, borave ili ostanu u drugoj državi članici Evropske unije.

Novije šire značenje označava pravo bilo kog lica da pređe unutrašnje granice bez kontrole.

Pravo građana Evropske unije da slobodno putuju po svim državama članicama Evropske unije i da borave u njima ne treba mješati sa ovim pravom u smislu šengenske saradnje koje podrazumjeva ukidanje svih unutrašnjih granica...jer sloboda kretanja predstavlja temelj ljudskog društva.

Jedan od ciljeva projekta evropske integracije, koji je formulisan pedesetih godina XX vijeka, jeste omogućavanje slobodnog kretanja ljudi, usluga, roba i kapitala.

Ipak, države članice nisu uspele da postignu taj cilj u prvim decenijama razvoja zbog toga što nisu mogle da pronađu kompromisno rešenje.

Šengenskim sporazumom, koji je prvi put potpisan 1985. stvoren je savez među određenim zemljama članicama Evropske unije (Belgije, Francuske, Luksemburga, Holandije i Njemačke) koje su uklonile sve granične kontrole na kopnu, moru i u vazduhoplovnim lukama kako bi pospješile slobodu kretanja te stvorile zajedničku viznu politiku. Šengenski sporazum potpisan je kako bi bile ukinute unutrašnje granice između zemalja EU, ujednačene imigracione politike prema zemljama koje nisu njene članice i centralizovani pogranični sistem zemalja EU.

Postojanje Šengenskog sporazuma omogućilo je stvaranje "Evrope bez granica".

I Sloboda kretanja lica i vršenja usluga

Sloboda kretanja lica i sloboda kretanja usluga se tretiraju zajedno, jer i jedna i druga u suštini omogućavaju istu stvar; nesmetano kretanje lica iz jednih u druge države članice Unije u cilju sticanja zaposlenja, uspostavljanja vlastite djelatnosti i obavljanja ili korišćenja neke usluge.

Osnova slobodnog kretanja lica je u Rimskom ugovoru o osnivanju Evropske ekonomske zajednice postavljen u tački C člana 3, koji u krug akcija Zajednice uključuje i "ukidanje", između država članica, prepreka slobodnom kretanju ljudi, usluga i kapitala. Ova opšta odredba biva razvijena i razrađena u Naslovu III Drugog dijela Ugovora, u Glavi 1, koja reguliše slobodu kretanja radnika (ČL.48-51), Glavi 2, koja reguliše slobodu uspostavljanja vlastite djelatnosti (otvaranja firme) u drugoj državi članici (čl.52-58) i Glavi 3, koja reguliše slobodnu cirkulaciju usluga (čl.59-66).

Sloboda kretanja lica predstavlja jedno od četiri osnovna načela Evropske zajednice, kojim se državljanima država članica, a prvenstveno radnicima i članovima njihove porodice, u okviru Zajednice garantuju jednake mogućnosti za ostvarivanje životnih i radnih uslova i promociju sopstvenih vrijednosti, a poslovnim ljudima se omogućava da svoje aktivnosti obavljaju u onoj državi članici u okviru Zajednice u kojoj postoje najpovoljniji uslovi.

Državljanima država članica se kao pojedincima omogućava da na cjeloj teritoriji Zajednice, odnosno na teritorijama država članica, ostvaruju ona prava koja su doskora bila shvatana kao prava vezana isključivo za pripadnost konkretnoj državi.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com